

ת"פ 49000/06/20 - מדינת ישראל נגד ג'מאל עסילה- עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49000-06-20 מדינת ישראל נ' עסילה(עציר)
ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.ג'מאל עסילה- עניינו הסתיים ע"י עו"ד
נמיר אדלבי
2.מוחמד עיסאוי ע"י עו"ד ע'אנם מזעל

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בעבירות גניבת רכב (2 עבירות), שימוש ברכב לצורך פשע (3 עבירות) וניסיון גניבת רכב, וזאת במסגרת הסדר דיוני, על פיו תוקן כתב האישום והוסכם כי כל צד יטען על פי הבנתו.

להשלמת התמונה אוסיף, כי נאשם מס' 1 צירף עוד תיקים רבים, והצדדים הגיעו בעניינו להסדר טיעון במסגרתו עתרו לעונש מוסכם של 35 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. עניינו של נאשם זה הסתיים, מלבד נושא הפיצויים, לגביו אתן החלטה נפרדת ביחס לשני הנאשמים.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה טענה, כי לאור חומרת מעשיו של הנאשם, המתבטאת בריבוי מעשי הגניבה, הביצוע עם שותף והעברת הקטנועים לשטחי הרשות הפלסטינית, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר לתקופה של 21 חודשים ועד 40 חודש. לאור גילו של הנאשם, הודאתו והעדר הרשעות קודמות בקשה להטיל עליו עונש בצד הנמוך של המתחם ולחייבו בפיצוי נפגעי העבירות. כמו כן בקשה לחלט את מכוניתו של הנאשם, בה השתמש כרכב ליווי לעבירות מושא האישומים בהם הורשע.

ב"כ הנאשם הפנה לאבחנות שבין שני הנאשמים בכל הנוגע לאישומים המשותפים, ובכלל זה העובדה כי נאשם מס' 1 הוא שנקט אלימות קשה במהלך מעצרו, וביקש להקיש בין העונש אשר נגזר על נאשם זה בגין שלל עבירות שביצע, ובין העונש שיש להטיל על נאשם מס' 2. עוד הפנה לכך שהמעשים בוצעו בסמיכות זמנים, ומהווים אירוע אחד לצורך קביעת המתחם, וכן לרמת הענישה הנוהגת. לאור אלה, ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו נע בין מאסר בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר ממש.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה לגילו הצעיר, הודאתו, העדר הרשעות קודמות ויתר הנתונים אשר פורטו בתסקיר שירות המבחן. עוד הפנה לכך שהנאשם היה עצור כשבועים יום ולאחר מכן שהה במעצר בית כתשעה חודשים.

לאור אלה ביקש להטיל על הנאשם עונש מאסר בו יישא בדרך של עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

נאשם מס' 2 גנב יחד עם נאשם מס' 1 שני קטנועים וניסה לגנוב יחד איתו קטנוע שלישי:

על פי האישום הראשון, ביום 3.6.20 בסמוך לשעה 21:25 השניים גנבו קטנוע במרכז העיר ונסעו איתו לשטחי הרש"פ. אחד מהשניים רכב על הקטנוע הגנוב והשני נסע לפניו במכוניתו של נאשם מס' 2.

על פי האישום השני, ביום 3.6.20 בסמוך לשעה 23:15 השניים גנבו קטנוע נוסף במרכז העיר ונסעו איתו לשטחי הרש"פ. אחד מהשניים רכב על הקטנוע הגנוב והשני נסע אחריו על קטנוע השייך לנאשם מס' 1.

על פי האישום השלישי, ביום 7.6.20 הגיעו שני הנאשמים לשכונת בקעה בירושלים על קטנועו של נאשם מס' 1 וניסו לגנוב שם קטנוע. שוטרים שהגיעו למקום הורו להם לעצור, אך השניים ניסו להמלט. בהמשך נאשם מס' 2, אך נאשם מס' 1 התנגד למעצרו, תקף שוטר בבעיטות וגרם לו לחבלות ובהן שבר בצלע וכאבים.

מדובר במעשים חמורים, הפוגעים בקניינם של בעלי הקטנועים ותחושת הבטחון האישי שלהם. כמו כן, המעשים פוגעים גם בכלל הציבור, הנדרש לשאת בעלויות הגבוהות של ביטוח רכוש.

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.06):

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושורובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

לאור העובדה ששלושת האישומים עניינם מעשים דומים, שבוצעו תוך ימים ספורים, אקבע מתחם עונש הולם אחד בגין שלושם. בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי העבירות, התכנון, הביצוע בצוותא והעברת שניים מהקטנועים לשטחי הרשות הפלסטינית. כמו כן אביא בחשבון את רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין 15 חודשי מאסר ועד שנתיים וחצי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 2001, רווק, אין לחובתו הרשעות קודמות. קודם למעצרו עבד כשליח בחנות מזון.

תסקיר שירות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם. עולה, כי הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב וקשה, לגביו לא ארחיב על מנת שלא לפגוע בפרטיותו. למרות נתוני פתיחה קשים, הנאשם סיים את לימודיו בהצלחה ותפקד באופן תקין מהבחינה התעסוקתית וסייע לפרנסת משפחתו.

להערכת שירות המבחן, הרקע לעבירות הוא מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם בתקופת משבר הקורונה, לצד חרדה מהמצב, אשר פגעו בשיקול דעתו וגרמו לו לפעול באופן פזיז, מבלי לשקול את תוצאות המעשים. עוד עמדו ברקע המעשים נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אשר כפו עליו לקבל על עצמו במסגרת משפחתו אחריות כבדה מכפי שיכל, לאור גילו ויכולותיו.

הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות למעשיו והסביר כי פעל בפזיזות, בשל פיתוי לרווח קל, הביע חרטה כנה ובושה וכן הפנים את הפסול שבמעשים ופגיעתם באחרים.

שירות המבחן העריך, כי לנאשם ערכים נורמטיביים בבסיסם וכי הוא מבקש לנהל אורח חיים נורמטיבי, כעולה מכך שסיים 12 שנות לימוד, השתלב במסגרת תעסוקתית, לא ביצע עבירות ולא יצר קשרים חברתיים שוליים. עוד העריך השירות, כי ההליך הפלילי חידד לנאשם את המותר והאסור, הציב לו גבולות והרתיעו, וכי במסגרת הקשר עם השירות הוא פיתח הכרה בצורך שלו לפתח כלים להתמודדות עם מצבי מצוקה ודחק.

לסיכום התסקיר, שירות המבחן המליץ להמנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר ממש, אלא להטיל עליו מאסר בעבודות שירות וצו מבחן, על מנת לשלב בהליך טיפולי - אשר להערכת השירות יפחית את הסיכון כי הנאשם ישוב ויבצע עבירות.

דיון והכרעה

מכלול השיקולים פועל לזכותו של הנאשם: מדובר באדם צעיר, שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים, קיבל אחריות מלאה למעשיו והביע עליהם צער, חרטה ובושה. מהמלצת שירות המבחן עולה, כי הנאשם מתאים להליך טיפולי, יוכל להפיק ממנו תועלת והסיכון כי ישוב ויבצע עבירות דומות הוא נמוך, ככל שישלים את ההליך הטיפולי.

לאחר שנתתי דעתי לאלה, ובשים לב לאופי העבירות בהן הורשע הנאשם, ולאפשרות הממשית שהליך טיפולי ימנע ממנו להדרדר למעגל הפשע, ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם עונש מאסר, בו יישא בדרך של עבודות שירות ולהטיל עליו צו מבחן. אני ער לכך שהעונש אינו מבטא את מלוא חומרת מעשיו של הנאשם, אך מנגד סברתי כי השתת מאסר ממש תסכל את האפשרות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי וגם החברה תצא נפסדת מכך.

בקשות החילוט

שני הנאשמים השתמשו בכלי רכב שבבעלותם לצורך ביצוע גניבות הקטנועים: בשתי הזדמנויות הגיעו לזירה יחדיו, פעם בקטנוע של נאשם מס' 1 ופעם במכוניתו של נאשם מס' 2, גנבו קטנוע והעבירו אותו לשטחי הרשות הפלסטינית, כאשר האחד רוכב על הקטנוע הגנוב והשני נוסע לפני ברכב הכשר. במקרה שלישי הגיעו יחדיו בקטנוע של נאשם מס' 1 וניסו לגנוב קטנוע נוסף.

לאור העובדה שהמכונית והקטנוע שמשו כאמצעי לביצוע העבירות, קמה הצדקה לחלטם, ולא שמעתי נימוק להמנע מכך.

העובדה שגם בני משפחתו של נאשם מס' 2 השתמשו במכוניתו אינה מקנה חסינות מפני חילוט, וכך גם העובדה ששוויה של המכונית רב מזה של הקטנוע שנגנב בעזרתה.

לאור זאת מורה על חילוט מכוניתו של נאשם מס' 2, על פי פרטיה שבכתב האישום.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל, בהם יישא בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לשאת בעונש ביום 22.6.21, כפי שנקבע בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

ב. חמישה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא פשע או עוון.

ג. צו מבחן לשנה תחת פיקוח שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן, דינו יגזר מחדש.

המאשימה תעביר לבית המשפט עד יום 1.6.21 את פרטי הניזוקים והערכה כספית של הנזק בו נשא כל אחד מהם, לשם הטלת פיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021, במעמד הצדדים.